(2)

IN HENRICI III. GALLIARVM, ET SARMATIAE REGIS POTENTISSIMI

Ad vrbem Venetam Aduentum.

OCTAVIANVS MENINVS.

Venetijs, ex Typographia Guerræa. M D LXXIIII.

IN HENRICI III.

GALLIARVM ET SARMATIAE REGIS POTENTISSIMI

Ad vrbem Venetam aduentum.

OCTAVIANVS MENINVS.

CAERVLEOS nunc pande sinus gratissima Regum,
Diuûmq; sedes Adria;
ET gremio ingenti iuuenem felicia cinctum
Gemmis, & auro tempora,
Heroasq; nouos placido simul excipe vultu,
Faustum ferentes huc pedem.
Tum Vos ò vitreis centum Nereides antris,
Quoscunque & vnda habet Deos,
Pellentes leuibus spumantia marmora palmis
Ad hæc volate littora,

Cernere erit caput Imperijs fatale regendis,
Quod tangit astra vertice;
Cernere erit cultusq; nouos, fulgentiaq; arma,
Pompasq; non visas prius.
Vtq; virûm densi complerint omnia cœtus,
Tectis & effusi patres,
Et iuuenes pariter, matresq;, nurusq; Latinæ
Huc vndecunque fluxerint.
Salue magne Heros, salue: Tu ne inclitus ille es,
Cui paret ora Sarmatis?
Quam gelidus Tanais magno discriminat amne,
Et pulchra findit Istula.
Felices populi, fælix Erymanthidos Vrsæ
Subiecta tellus Syderi
Illic & Boreas didicit mitescere, & auras
Afflare molles floribus:
Illic & facies cœli iam clarior, illic
Soles micabant purius.
At te magnanimum mundi breuis angulus ille,
Vix orbis & totus capit:
Altera regna tibi debentur, & altera sceptra
Istam reposcunt dexteram.
Iam tibi fessa manus trans altas porrigit Alpes
Supplex recumbens Gallia.
Ah te ne Scythiæ capiat tam dira cupido,
Ut immemor sis patriæ.
Quam tu illam, quæ regna tuo iam surgere cernes
Præsente præsens numine?

Vultus

Vultus vbi patrijs tuus iste affulserit oris,
Vt dulce Ver fugans niues,
Protinus auertet trepidum Discordia greßum,
Et Pax redibit aurea,
Quæq; suis squallent viduatæ ciuibus Vrbes
Cultu nitescent iam nouo.
Tum centum è Pario surgentia marmore templa
Pijs calebunt ignibus.
Materiem bellis tantum, clarisq; triumphis
Eoa præbebit domus,
Et Nilus Septemgeminus, vel Medus Hidaspes,
Extrema & ora Persidis.
I fœlix, decus Europæ, Lux vnica mundi,
Qui flexit in te lumina.
Iam Ligeris, Rhodanusq; celer, magnusq; Garumna
Non inuidebunt Tibridi.

AD CATHERINAM VALESIAM POTENTISSIMORVM Galliæ & Sarmatiæ Regum matrem felicissimam.

OCTAVIANVS MENINVS.

Scripta fuit hæc Ode viuente adhuc CAROLO,
Et HENRICO tunc primum Regnum adepto.

F*AECVNDA Regum Mater, honoribus*
Tot aucta, tali progenie, Deûm
Aequanda vel magnæ parenti,
Altera vel merito vocanda
Matrona Iuno, Te patria, & tuus
Miratur Arnus, te Tiberis potens
Te celsa sedes Vaticani,
Te Latium veneratur ingens,

Natis

Natis beatam, quos ſimul aſpicis
Frænare gentes Imperijs, ſimul
Gemmis coronatos, & auro
Ceu geminos radiare ſoles,
Dat iura maior, Gallia qua patet
Immenſa, Rheni cornua, & arduam
Inter Pirennen, obſtrepentemq;
Oceanum, aerias & Alpes.
At Iuniori Sarmatici vides
Delata regni ſceptra Aquilonibus
Ab vſque pulſata ſonoris
Hercinia, & Scythico profundo.
Diuiſa noſtro limite ſcilicet
Gens, at Latinæ præſidium rei,
Cultusq; non expers, & aris
Innumeris venerata Diuos
Recte merentem prætulit hoſpitem,
Trophæa, dextramq;, & genus, & domum
Mirata, & auditos ſub Arcto
Magnanimi iuuenis triumphos.
Nam cum Gigantum progeniem nouam
Modo horruiſſes, quæ ſuperos (nephas)
In bella poſcebat, Iouisq;
Eruere Imperium parabat,
Hic & minaces contudit impetus,
Et ſæua pugnax proruit agmina,
Ceu fulmen erumpens tremendo
Nubibus oppoſitis fragore.

Quanquam

AD CATHERINAM VALESIAM POTENTISSIMORVM Galliæ & Sarmatiæ Regum matrem felicissimam.

OCTAVIANVS MENINVS.

Scripta fuit hæc Ode viuente adhuc CAROLO,
Et HENRICO tunc primum Regnum adepto.

FAECVNDA Regum Mater, honoribus
Tot aucta, tali progenie, Deûm
Aequanda vel magnæ parenti,
Altera vel merito vocanda
Matrona Iuno, Te patria, & tuus
Miratur Arnus, te Tiberis potens
Te celsa sedes Vaticani,
Te Latium veneratur ingens,

Natis

Natis beatam, quos ſimul aſpicis
Frænare gentes Imperijs, ſimul
Gemmis coronatos, & auro
Ceu geminos radiare ſoles.
Dat iura maior, Gallia qua patet
Immenſa, Rheni cornua, & arduam
Inter Pirennen, obſtrepentemq́;
Oceanum, aerias & Alpes.
At Iuniori Sarmatici vides
Delata regni ſceptra Aquilonibus
Ab vſque pulſata ſonoris
Hercinia, & Scythico profundo.
Diuiſa noſtro limite ſcilicet
Gens, at Latinæ præſidium rei,
Cultusq́; non expers, & aris
Innumeris venerata Diuos.
Recte merentem prætulit hoſpitem,
Trophæa, dextramq́;, & genus, & domum
Mirata, & auditos ſub Arcto
Magnanimi iuuenis triumphos.
Nam cum Gigantum progeniem nouam
Modo horruiſſes, quæ ſuperos (nephas)
In bella poſcebat, Iouisq́;
Eruere Imperium parabat,
Hic & minaces contudit impetus,
Et ſæua pugnax proruit agmina,
Ceu fulmen erumpens tremendo
Nubibus oppoſitis fragore.

Quanquam

Quanquam iuuentæ Ver ageret nouum,
Cruoris expers, nec ſolitus femur
Armare ferro molle, dura
Nec galea cohibere crinem.
Salue ò Valeſi gloria ſanguinis,
Alumne Martis; te nihil altius
Poſſit videre, illuſtrius'ue
Phœbus ab Heſperijs ad Indos.
Te noſcet alto flumine Viſtula,
Subiecta Septem Terra trionibus
Te noſcet, extremumq́; littus,
Qua glacie cohibetur vnda,
Audire victum iam videor Scythen
Se ſe in remotis condere rupibus,
Hebrumq́; & Euphraten ſubactum,
Quæq́; celer ſecat arua Tigris:
O vocis huius pars aliqua ad tuas
Accedat aures, & placidus cani
Vrbesq́;, deuictasq́; gentes
Carminibus patiare noſtris.
At tu reuiſens ſera polum, diu,
Regina, præſens hic maneas Dea,
Hic læta contempleris orbem
Talibus auſpicijs beatum.